

os budt. Skal der da aldrig — aldrig komme en Handlingsens Dag for os Kvinder? Er der vel en eneste af os, der nærer Illusioner om, at Hjælpen skal komme fra den Side, hvor man hidtil har forstaaet at bruge os? Er der en eneste af os, der venter, at Grossererne skal komme til os og sige: Vi har egentlig gjort Jer Uret. Vi er bleven rige ved jert Arbejde. Nu vil vi derfor herefter værdsætte jert Arbejde efter dets Værdi.

Aa, nej, nej! Men skal vi da lade os pine, sejgpine til den sidste Dag, vi lever paa Jorden — i Steden for at bruge alle vore Tanker, alle vore Evner, alle vore Kræfter til at hjælpe hinanden til at erobre saa meget tilbage af Himlens Gaver til Jorden, at ogsaa vi kan se den blaa Himmel over os og den grønne Jord omkring os, at ogsaa vi kan leve vort korte Liv med aabent Øje og Øre, med Tanke og Interesse for lidt mere end blot og bart Brød?

Om vi kunde leve den Lykkens Dag, at vi er enige! Den Dag har vi vundet vor første Sejr.

Da evner vi at tage vore egne Sager i vore egne Hænder. Da evner vi at rejse et Magasin for vort eget Arbejde. Alt, hvad Kvinders Arbejde kan frembringe, indleveres i dette. Alt, hvad Kvinder skal bruge, kan faas i dette. Personalet faar en Løn, der sikrer dem fri for økonomiske Sorger. Resten af „Grossererfortjenesten“ gaar — ikke til Enkeltmand, ikke til 100 % Aktier, men til saadan noget som Brød til dem, der sulter, Varme til dem, der fryser, og fremfor alt begge Dele til de Tusender forsømte Smaaabørn, der den Dag i Dag gaar for Lud og koldt Vand, der den Dag i Dag staar paa Skillevejen mellem godt og ondt. — Og det skulde vi betænke os paa?

Vi mangler jo kun et eneste for at kunne: Enighed.

En Tilværelse med 70—80 Øre for 15 Timers Arbejde i Døgnet er ikke — for et normalt Menneske — til at holde ud i Længden. Der er noget i én, der vil gøre Oprør. Skulde en saadan Tilværelse være Hensigten med vort Menneskeliv her paa Jorden, med vor Længsel efter Lys og Liv og Varme ogsaa i vort eget Liv?

Der maa prøves noget andet. Der maa prøves noget nyt. Der maa gøres et Forsøg med Maskinkraft som Hjælpemiddel i Kampen for Tilværelsen. Man spørger, lytter og forhører sig her og der. Den almindelige Mening lyder paa, at for Tiden findes der ikke bedre betalt Arbejde end Maskinstrikning. Man anskaffer sig — dels ved gode Venners